

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 grudnia 1985 r.

Nr 57

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

293 — z dnia 2 grudnia 1985 r. w sprawie prowadzenia przez fundacje działalności gospodarczej 757

ROZPORZĄDZENIE

294 — Ministra Finansów z dnia 29 listopada 1985 r. w sprawie karty podatkowej oraz opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła 758

293

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1985 r.

w sprawie prowadzenia przez fundacje działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie produkcji, usług lub obrotu towarowego, jeżeli jej prowadzenie jest przewidziane w zatwierdzonym statucie fundacji lub odrębnym zezwoleniu udzielonym przez właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 2. 1. Działalność gospodarcza fundacji może być prowadzona przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną (zakład), powołaną przez zarząd fundacji, bądź przez samą fundację; działalnością gospodarczą fundacji może być również udział w spółce.

2. Działalnością gospodarczą fundacji prowadzoną przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną (zakład) kieruje organ określony w statucie, a jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana na podstawie zezwolenia — organ określony w tym zezwoleniu.

3. Prowadzenie działalności gospodarczej przez samą fundację wymaga ewidencyjnego wyodrębnienia przychodów i kosztów tej działalności.

§ 3. 1. Zezwolenie na podjęcie działalności gospodarczej przez fundację może być udzielone po przedstawieniu:

- 1) wniosku określającego:
 - a) przedmiot działalności gospodarczej,
 - b) przewidywane rozmiary działalności gospodarczej, przewidywaną liczbę zatrudnionych oraz spodziewane dochody i ich przeznaczenie,
 - c) formę organizacyjną działalności,
 - d) organ kierujący działalnością gospodarczą,
 - e) miejsce wykonywania działalności,
 - f) składniki majątku fundacji przeznaczone na działalność gospodarczą;
- 2) zasad prowadzenia gospodarki finansowej i ewidencji księgowej działalności gospodarczej.

2. Zezwolenie na prowadzenie przez fundację działalności gospodarczej może być udzielone na czas ograniczony lub nie ograniczony. Jeżeli jednak działalność gospodarcza fundacji jest nieodzowna dla osiągnięcia celu fundacji lub ściśle związana z jej działalnością statutową, zezwolenia na prowadzenie tej działalności udziela się na czas nie ograniczony.

3. Właściwy minister może odmówić udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej fundacji, jeżeli zamierzona działalność ze względu na jej rodzaj, rozmiary lub miejsce wykonywania jest sprzeczna z interesem gospodarki narodowej lub innym ważnym interesem Państwa.

4. Przepisy ust. 1—3 mają odpowiednie zastosowanie również przy zatwierdzaniu statutu w części dotyczącej prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, z tym że właściwy minister może zwolnić fundację z obowiązku podawania niektórych informacji, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Zezwolenie może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli działalność gospodarcza fundacji jest prowadzona niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa lub warunkami zezwolenia.

2. Jeżeli działalność gospodarcza fundacji jest integralnie związana z jej działalnością statutową, zezwolenie może być cofnięte jedynie po wyczerpaniu postępowania przewidzianego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) i po bezskutecznym upływie terminu na dostosowanie działalności gospodarczej do obowiązujących przepisów prawa lub warunków zezwolenia.

§ 5. 1. Fundacji przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu przekazania dochodów z działalności gospodarczej na realizację celów statutowych.

2. Ulgę w podatku dochodowym ustala się w wysokości:

- 1) 10% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi mniej niż 15% dochodu,
- 2) 15% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi co najmniej 15% dochodu,
- 3) 20% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi co najmniej 20% dochodu.

3. Minister Finansów może udzielić fundacji dalszych ulg i zwolnień od podatku dochodowego, w razie gdy przemawiają za tym ważne względy społeczno-gospodarcze, w szczególności gdy kwota wpłat na cele statutowe z dochodów fundacji jest wyższa od kwot określonych w ust. 2.

§ 6. Fundacji przysługują inne ulgi i zwolnienia podatkowe niż przewidziane w § 5 na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach określających opodatkowanie osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

294

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1985 r.

w sprawie karty podatkowej oraz opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Podatnicy wykonujący działalność w zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu płacą zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub uiszczają opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła zamiast tych podatków.

§ 2. 1. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej lub uiszczający opłatę skarbową są zwolnieni, z zastrzeżeniem § 12, od obowiąz-

ku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz wpłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci są obowiązani jednak wydawać na żądanie klienta kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobu lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

2. Do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach lub w innej formie niż karta podatkowa albo którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, z wyjątkiem uiszczających opłatę skarbową, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej.

3. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie